

Світлана Цимбалюк – викладач кафедри іноземних мов і методик їх навчання, аспірантка кафедри освітології та психолого-педагогічних наук Факультету педагогічної освіти Київського столичного університету імені Бориса Грінченка.

Коло наукових інтересів: освітня система США, педагогічні інновації та реформи.

 s.symbaliuk.asp@kubg.edu.ua

 <https://orcid.org/0000-0002-5434-9182>

УДК 378.4.096(73):37.091.398].014.6:005.642.4

<https://doi.org/10.32405/2411-1317-2024-2-70-78>

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПІДТРИМКИ СТУДЕНТІВ У ЦЕНТРАХ АКАДЕМІЧНОГО УСПІХУ В УНІВЕРСИТЕТАХ США

Анотація. У статті представлено результати дослідження результативності застосування технологій підтримки здобувачів вищої освіти, а саме: тьюторства, додаткового навчання, академічного коучингу та менторства. Ці технології використовують Центри академічного успіху в університетах США з метою покращення навчальних досягнень, скорочення відсіву студентів, допомоги у виборі курсу та орієнтуванні з питань, що стосуються навчання. Результати дослідження показують, що тьюторство та додаткове навчання є вискооефективними технологіями, що сприяють міцному засвоєнню матеріалів дисциплін. Технологія тьюторства використовується у формі тьюторства ровесників, тобто викладачами курсу є студенти старших курсів. Такий вид співпраці приносить користь як і студентам так і викладачам-старшокурсникам. Виявлено, що додаткове навчання використовується для курсів, що традиційно вважаються складними для вивчення (органічна хімія, генетика, біологія, фізика). Встановлено, що після проходження курсу додаткового навчання здобувачі вищої освіти, які регулярно відвідували заняття, покращили свої знання на рівень вище, тобто перейшли з середнього до високого або з низького до середнього рівня. Академічний коучинг є новою технологією підтримки студентів, незважаючи на це, ця технологія користується широкою популярністю у Центрах. Академічний коучинг спрямований на розкриття потенціалу та набуття навичок, які необхідні для успішного завершення курсу навчання. Результатом роботи з академічним коучем є збільшення відсотку утримання здобувачів освіти. Статистичні дані щодо ефективності менторства у вищій освіті відсутні, але є ряд досліджень, які доводять цінність цієї технології для соціальної адаптації та інтегрування в студентську спільноту. Менторство слугує інструментом навчання та розвитку, що включає обмін досвідом між ментором та менті. Ця технологія сприяє подоланню труднощів, які виникають під час навчання.

Проведене дослідження наголошує на ефективності застосування технологій підтримки здобувачів вищої освіти, таких як: тьюторство, додаткове навчання, академічний коучинг та менторство та підтверджує необхідність подальшого вивчення цих технологій з метою імплементації в українські заклади вищої освіти.

Ключові слова: вища освіта, університет, центри академічного успіху в університетах в США, технологія, технологія підтримки здобувачів вищої освіти, тьюторство, академічний коучинг, додаткове навчання, менторство.

Постановка проблеми. При вступі до закладу вищої освіти багато студентів не отримують належної академічної та соціальної підтримки, що в подальшому може негативно вплинути на процес адаптації та навчання. За даними статистичних досліджень, показники кількості випускників часто відстають від кількості вступників. За даними Звіту Національного центру статистики освіти (National Center for Education Statistics), у США суттєва різниця між кількістю вступників на курс та тими здобувачами освіти, які успішно завершили освітню програму та отримали диплом. Так у 2020 році рівень утримання становив 64% (Undergraduate Retention and Graduation Rates, 2022).

Це пов'язано з низкою проблем, з якими стикаються здобувачі вищої освіти під час навчання, наприклад: фінансові проблеми, академічна неуспішність, невпевненість у виборі курсу, відсутність підтримки тощо. Для вирішення цих проблем у багатьох закладах вищої освіти США функціонують Центри академічного успіху (*Academic Success Centers*), які покликані сприяти підвищенню навчальних досягнень, надавати підтримку, консультувати з академічних та неакадемічних питань, залучати до життя кампусу та надихати здобувачів освіти на досягнення успіху. З цією метою Центри пропонують різноманітні програми підтримки здобувачів освіти, які вирішують завдання Центрів.

На основі аналізу офіційних сайтів провідних університетів США (проаналізовано 21 сайт приватних (*private*) та державних (*state*) університетів США) встановлено, що основними технологіями підтримки здобувачів вищої освіти у Центрах є: тьюторство (*tutoring*), додаткове навчання (*supplemental instructions*), академічний коучинг (*academic coaching*) та менторство (*mentoring*). Ці програми в основному зосереджені на допомозі та підтримці нових студентів, сприянні їхній інтеграції в нове соціальне та академічне середовище. Ефективність використання цих технологій у закладах вищої освіти підтверджується результатами досліджень науковців по кожній технології та звітами Центрів в цілому.

Аналіз останніх досліджень. Англomовний науковий дискурс проблеми ефективності діяльності Центрів академічного успіху представлений численними науковими працями, серед яких цінними для нашого аналізу виявилися наступні. Так, Д. С. Рейнхаймер (D. C. Rheinheimer), Б. Грейс-Оделей (B. Grace-Odeleye), Ж. Е. Франсуа (G. E. Francois), С. Кусоргбор (C. Kusorgbor) у праці «Тьюторство: стратегія підтримки для студентів групи ризику» (*TUTORING: A Support Strategy for At-risk Students*) розглянули результативність використання тьюторства як технології академічної підтримки здобувачів вищої освіти (Rheinheimer, 2010). Т. Адамс (T. Adams), Дж. Осборн (J. Osborn), Д. Ренальдс (D. Renalds) дослідили результати застосування тьюторства, додаткового навчання та академічного коучингу у Центрі академічного успіху в Університеті Теннесі, Ноксвіль (University of Tennessee, Knoxville) «Оцінка впливу академічних втручань через призму уявлення студентів про академічну успішність» (*Assessing Impact of Academic Interventions Through Student Perceptions of Academic Success*) (Adams, 2019). Ефективність додаткового навчання описана дослідниками Дж. Вілмот (J. Wilmot) та Н. К. Теланг (N. K. Telang) у праці «Оцінювання програм додаткового навчання за результатами успішності навчання на першому курсі» (*Assessment of supplemental instruction programming on first-year academic success*) (Wilmot, 2017), О. Адебола (O. Adebola) «Додаткове навчання як засіб успішності студентів у ЗВО» (*Supplemental Instruction as a Tool for Students' Academic Performance in Higher Education*) (Adebola, 2021). Академічний коучинг як технологію підвищення академічної успішності розглядали Е. П. Беттінгер (E. P. Bettinger), Р. Б. Бейкер (R. B. Baker) «Вплив коучингу студентів: оцінка рандомізованого експерименту в консультуванні студентів» (*The Effects of Student Coaching: An Evaluation of a Randomized Experiment in Student Advising*) (Bettinger, 2014), К. ван Нieuwerburgh (Ch. van Nieuwerburgh) «Коучинг в освіті» (*Coaching in Education*) (Nieuwerburgh, 2012).

Результативність використання менторства у вищій освіті досліджували С. А. Елканс (S. Elkins), Дж. Брекстон (J. Braxton), and Г. Джеймс (G. James) «Тінто про етап відокремлення та його вплив на наполегливість студентів у першому семестрі» (Tinto's Separation Stage and Its Influence on First-Semester College Student Persistence) (Elkins, 2000).

Мета статті полягає в дослідженні результативності використання технологій підтримки здобувачів вищої освіти в Центрах академічного успіху в університетах США для покращення академічних досягнень.

Виклад основного матеріалу. Центри академічного успіху в університетах США (далі – Центри) як інституційний підрозділ закладів вищої освіти спрямовують свою діяльність на підвищення академічної успішності студентів, поглиблення знань, отримання бажаних для успішного опанування освітньої програми компетенцій у здобувачів освіти, що в підсумку сприяє збереженню контингенту студентів та збільшенню кількості випускників закладу освіти. Такі Центри є як у приватних закладах вищої освіти, у тому числі найпрестижніших університетах, які входять до Ліги Плюща, так і в державних (Братко, Цимбалюк, 2023). Ці Центри використовують різноманітні технології підтримки студентів, які умовно можна розділити на академічні (тьюторство, додаткові інструкції) та неакадемічні (академічний коучинг, менторство).

Для оцінки ефективності використання технологій для покращення академічної успішності (тьюторство, менторство, академічний коучинг та додаткове навчання) було проаналізовано низку звітів Центрів академічного успіху та результати досліджень ефективності вищезгаданих технологій за останні роки.

Таблиця 1

Основні технології підтримки студентів ЗВО (авторське узагальнення)

	Тьюторство	Менторство	Академічний коучинг	Додаткове навчання
МЕТА (focus)	Академічне навчання	Життєві та професійні навички	Професійні навички	Академічне навчання
МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ (location)	Аудиторно	Позааудиторно	Позааудиторно	Аудиторно
КІЛЬКІСТЬ УЧАСНИКІВ (scope)	Від 1 до декількох	Декілька	Від 1 до декількох	Декілька
ТРИВАЛІСТЬ (duration)	Декілька тижнів (семестр)	Тривало (декілька років)	Тривало	Декілька тижнів (семестр)

Дослідження Центрів вказує, що тьюторство є найпоширенішою технологією підтримки здобувачів вищої освіти, а саме тьюторство ровесників (peer tutoring). Цією технологією користуються застосовують Центр викладання та навчання ім. Гарріет В. Шерідан (Браунський університет) (The Harriet W. Sheridan Center for Teaching and Learning (Brown University)), Центр навчальних стратегій (Корнельський університет) (The Learning Strategies Center (Cornell University)), Центр Макгроу (Принстонський університет) (McGraw Center (Princeton University)), Центр академічного успіху (Південний університет штату Джорджія) (Academic Success Center (Georgia Southern University)) та ін..

К. Топінг (K. Topping) визначив тьюторство ровесників (peer tutoring) як процес навчання студентів один від одного та один з одним у структурований спосіб під наглядом професійного дослідника або практика (Topping, 2013). Сутність цієї технології полягає в тому, що студенти старших курсів виступають у ролі викладачів (tutor) та проводять заняття з студентами менших курсів (tutee).

Тьюторство ровесників є однією з більш поширених форм підтримки нових студентів під час адаптації (Kuh, 2006). Його можна визначити як «набуття знань і навичок шляхом активної допомоги та підтримки рівних за статусом або ровесників, де як студенти, так і тьютори отримують вигоду від співпраці» (Topping, 2015).

На думку, авторів статті «Тьюторство: стратегія підтримки для студентів групи ризику» («TUTORING: A Support Strategy for At-risk Students») вказують, що результати дослідження ефективності тьюторства вказують на значне покращення академічної успішності студентів та їх утримання.

Статистичні дані демонструють, що студенти, які відвідували курси тьюторства, мали в 13,5 разів більше шансів закінчити навчання, ніж студенти, які не відвідували (Rheinheimer, 2010).

Однією з провідних технологій для покращення академічних успіхів здобувачів освіти є технологія «додаткове навчання» (supplemental instructions) – це програма академічної підтримки, розроблена з метою допомоги студентам в опануванні складних дисциплін шляхом додаткового ознайомлення з матеріалами курсу.

Додаткове навчання передбачає регулярні заплановані щотижневі оглядові навчальні сесії під керівництвом фасилітатора – студента, який успішно пройшов курс (What is Supplemental Instruction, 2023).

Курси додаткового навчання широко поширені в Центрах академічного успіху в університетах США. Наприклад, Центр академічного успіху в університеті Карнегі-Меллон (Carnegie Mellon University) пропонує курси додаткового навчання з таких дисциплін: органічна хімія, генетика, біологія, математичні основи інформатики, фізика, багатофакторний аналіз та ін. Традиційно ці дисципліни вважаються складним для опанування, тому їм доречно приділити особливу увагу. Варто звернути увагу, що заняття проводяться кожного дня, включаючи вихідні. Це свідчить про затребуваність та популярність курсів, а також про системність та регулярність навчання (Carnegie Mellon University. Student Academic Success Center, 2023).

Ефективність застосування технології додаткового навчання в освітній процес підтверджено дослідниками Дж. Вілмот (J. Wilmot) та Н. Теланг (N. Telang), у своїй роботі вони стверджують про підвищення академічної успішності першокурсників, які відвідували курси додаткового навчання в певний період, порівняно з тими, хто їх не відвідував. Це вказує на те, що темпи, з якими студенти вибувають з університету, зменшилися, збільшивши кількість випускників (Wilmot, 2017).

У своєму дослідженні О. Адебола (O. Adebola) підкреслює ефективність застосування додаткового навчання для першокурсників з метою зменшення відсіву студентів та підвищення успішності. Дослідниця підсумовує, що багато студентів показали результати вище середнього рівня. Студенти, які були на межі відрахування, покращили свої знання після відвідування курсу додаткового навчання до середнього рівня, а студенти, які мали результати нижче середнього рівня в результаті отримали високий рівень знань. (Adebola, 2021).

За даними звіту Центру академічного успіху університету Південної Кароліни (University of South Carolina) за 2019 рік, було з'ясовано, що студенти, які відвідували заняття з додаткового навчання мали на 9,5% більше шансів отримати А (відмінно), В (добре), С (задовільно), ніж студенти, які не відвідували додаткове навчання. Також варто зауважити, що збільшився відсоток відвідування додаткового навчання, наприклад, з біології відвідування збільшилися на 11%, з хімії на 15%, а з математики на 23% (Annual Report, 2020).

Т. Адамс (T. Adams), Дж. Осборн (J. Osborn), Д. Ренальдс (D. Renalds) стверджують, що студенти, які були долучені до додаткового навчання 10 або більше разів, зазнали значно більшого впливу, ніж усі інші групи. Оскільки сесії додаткового навчання відбуваються двічі на тиждень протягом семестру, результатом регулярних занять був вищий рівень засвоєння навчального матеріалу (Adams, 2019).

Академічний коучинг є однією з актуальних технологій підтримки здобувачів освіти. Центри академічного успіху активно впроваджують цю технологію для розкриття і розвитку студентського потенціалу.

М. Братко визначає коучинг як специфічний діалогічний, праксеологічний метод навчання, спрямований на особистісний та/або професійний розвиток, в процесі якого завдяки підтримці, наданій коучем, особистість отримує психологічну та поведінкову допомогу, необхідну для досягнення конкретних цілей у царинах життя (Братко, 2022).

Під час взаємодії зі студентами тренери (коучі) допомагають здобувачам освіти розставляти пріоритети у навчанні; планувати способи досягнення цілей у навчанні; визначати та долати перешкоди на шляху академічного успіху. Тренери також приділяють значну увагу оцінюванню життя студента поза навчальним закладом, що, на думку Інсайтрек (InsideTrack) (комерційний постачальник коучингових послуг з 2000 року), є основним фактором, який впливає на наполегливість і успішність здобувача освіти. Такі теми, як тайм менеджмент (планування роботи), основні обов'язки з надання медичної допомоги та фінансові зобов'язання є звичайними під час взаємодії студента з тренером (Bettinger, Baker, 2014).

Академічний коучинг дозволяє здобувачам освіти побачити себе з різних сторін, сприяє розкриттю навичок та формуванню нових позитивних звичок. Академічні коучі спрямовують зусилля на розвиток мислення, навичок та поведінки, що дозволить досягти успіху в житті.

Програми академічного коучингу широко поширені в Центрах академічного успіху в університетах США. Наприклад, їх доцільно застосовують у Центрі академічної підтримки та доступу (Academic Support and Access Center) в Американський університет, Вашингтон, округ Колумбія (American University Washington, DC) (Academic Support and Access Center, 2024), Академічному ресурсному центрі (Academic Resource Center) у Гарвардському університеті (Harvard University) (Academic Resource Center at Harvard University, 2024).

Завдяки цій технології, за результатами досліджень Інсайтрек, утримання здобувачів вищої освіти збільшилось на 9-12%. У випадку, коли коучинг проводився протягом 1-го курсу, студенти, які відвідували цей курс, мали приблизно на 5% більше шансів продовжувати навчання, ніж студенти, які не мали такої підтримки. Також виявлено, що ефект коучингу не зникає відразу після завершення курсу. Імовірність того, що ті студенти, які відвідували заняття, продовжували працювати через 18 і 24 місяці, була на 3-4% більшою. Це означає приблизно 15% збільшення утримання контингенту здобувачів вищої освіти серед вибірки. Усі ці ефекти були статистично значущими (Bettinger, Baker, 2014).

Т. Адамс (T. Adams), Дж. Осборн (J. Osborn), Д. Ренальдс (D. Renalds) дослідили результати застосування академічного коучингу Центрі академічного успіху в Університеті Теннесі, Ноксвіль (University of Tennessee, Knoxville) і зазначили, що помітний вплив академічного коучингу виявився значним між кількістю відвідувань при порівнянні студентів, які відвідують нечасто (1-2 рази), і студентів, які відвідують часто (5 або більше разів). Ці дані узгоджуються з результатами описової статистики, які показують вищі середні бали для студентів, які часто користуються академічним коучингом (SSC Comprehensive Assessment Report, 2018). Ці висновки свідчать про те, що студенти відчують найвищий рівень впливу від академічного коучингу, відвідуючи 5 або більше разів (Adams, 2019).

Менторство – це ще одна технологія, яка результативно застосовується в Центрах академічного успіху. Так, дослідники Л. Ебі (L. Eby) та Е. Долан (E. Dolan) зазначають, що менторство визнається ефективним механізмом позитивного впливу на студентів бакалаврату (Eby, Dolan, 2015).

Менторство як інструмент навчання та розвитку включає обмін досвідом, пропонуючи заохочення, розуміння через роздуми та взаємне навчання. Раніше основні підходи менторства були пов'язані з такими сферами, як розвиток кар'єри, менеджмент/лідерство, навчальні навички, викладання та навчання. Після 2000 року концепція стає дедалі чіткіше розглядатися як: (1) підтримка освіти; (2) підтримка повсякденного життя; (3) підтримка на робочому місці (Irimie, 2010).

Менторство може допомогти студентам подолати труднощі в оволодінні кількох предметах, водночас зменшуючи відсоток неуспішності та відсівання. Підопічні отримують індивідуальні вказівки щодо покращення ставлення, цінностей і навичок, необхідних для засвоєння навчальної програми та розвитку впевненості у вивченні своїх дисциплін (Tinoco-Giraldo, 2020).

Менторство розглядає проблему успіху студента в багатьох вимірах. Насамперед, на успішність і утримання студентів може негативно вплинути брак інформації. Дійсно, дослідження показали, що багато студентів мають мало інформації щодо вимог до курсу (Goldrick-Rab, 2010). Менторство студентів може допомогти усунути цю прогалину, надаючи студентам необхідну інформацію. Окрім академічної інформації, студенти можуть отримати інформацію про інституційні ресурси. Можна очікувати, що студенти першого покоління та студенти з низьким соціально-економічним статусом отримають особливу користь від цього структурованого консультування (Deil-Amen, Rosenbaum, 2003). Далі академічна підготовка є ключовою для утримання студентів. Проте багато студентів не володіють необхідними навчальними академічними навичками та не є академічно підготовленими. Ментори можуть допомогти подолати цей розрив. Нарешті, як стверджували С. Елкінс (S. Elkins), Дж. Брекстон (J. Braxton) і Г. Джеймс (G. James) підтримка з боку закладу освіти може допомогти студентам пройти через стадію соціальної та академічної сепарації, що призведе до меншого відсіву студентів (Elkins, 2000). Менторство може допомогти студентам інтегруватися в університетську спільноту (Sneyers, 2018).

Висновки дослідження та перспективи подальших розвідок. Отже, діяльність Центрів академічного успіху загалом базується на чотирьох основних технологіях: тьюторство, додаткове навчання, академічний коучинг та менторство. Тьюторство ровесників є однією з більш розширених форм підтримки адаптації нових студентів та покращення навчальних досягнень. Відвідування занять дає змогу студентам поглибити знання з різних дисциплін та успішно завершити курс. Ще однією ефективною технологією з підтримки академічної успішності є додаткове навчання. Ця технологія орієнтована на допомогу у засвоєнні найскладніших курсів. За результатами дослідження, студенти, які систематично відвідували додаткове навчання покращили свої знання на рівень вище. Технологія академічного коучингу є відносно новою, але вже широко застосовується у Центрах. Академічний коучинг дозволяє здобувачам освіти побачити себе з іншої сторони, сприяє розвитку мислення, набуттю навичок та формуванню нових звичок, які дозволять досягти успіху у житті. Менторство як технологія включає обмін досвідом, пропонуючи заохочення, розуміння через роздуми та взаємне навчання. Ментори діляться своїм досвідом переживання тих проблем, які мають студенти на певному етапі. Менторство виконує інформативну функцію, допомагає здобувачам освіти усвідомити та зорієнтуватися у певних ситуаціях, знайти шляхи вирішення складних питань.

Перспективним є питання подальшого дослідження вищезгаданих технологій підтримки здобувачів вищої освіти з метою вивчення та імплементації в українські заклади вищої освіти. Використання цих технологій допоможе надолужити освітні втрати, допомогти студентам орієнтуватися у вимогах курсу та вирішувати складні питання, пов'язані з навчальною діяльністю.

Використані джерела

- Братко М. (2022). Академічний коучинг: зміст поняття та сутність діяльності. *Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка*, 37 (1), 6–13.
- Братко М., Цимбалюк С. (2023). Актуальний стан та тренди вищої освіти США. *Інноваційна педагогіка*. Вип. 64. Том 1. 112–119.
- Academic Resource Center at Harvard University. Retrieved from: <https://academicresourcecenter.harvard.edu/>
- Academic Support and Access Center. American University Washington, DC. <https://www.american.edu/provost/academic-access/>
- Adams T., Osborne J., & Parlier, R. (2019). Assessing Impact of Academic Interventions through Student Perceptions of Academic Success. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1214727.pdf>
- Adebola O. (2021). Supplemental Instruction as a Tool for Students' Academic Performance in Higher Education. *Journal of Culture and Values in Education*. 4. <https://doi.org/10.46303/jcve.2021.4>
- Annual Report 2019–2020. Student Success Center University of South Carolina.

- Bettinger, E. P., & Baker, R. B. (2014). The Effects of Student Coaching: An Evaluation of a Randomized Experiment in Student Advising. *Educational Evaluation and Policy Analysis*, 36(1), 3–19. <https://doi.org/10.3102/0162373713500523>
- Carnegie Mellon University. *Student Academic Success Center*. <https://www.cmu.edu/student-success/programs/supp-inst.html>
- Deil-Amen, R., and J. E. Rosenbaum. (2003). The Social Prerequisites of Success: Can College Structure Reduce the Need for Social Know-How? *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 586 (1), 120–143. <https://doi.org/10.1177/0002716202250216>
- Eby, L. T., & Dolan, E. L. (2015). Mentoring in postsecondary education and organizational settings. In P. J. Hartung, M. L. Savickas, & W. B. Walsh (Eds.), *APA handbook of career intervention*. American Psychological Association, 2, 383–395. <https://doi.org/10.1037/14439-028>
- Elkins, S. A., J. M. Braxton, and G. W. James. (2000). Tinto's Separation Stage and Its Influence on First-Semester College Student Persistence. *Research in Higher Education*, 41 (2), 251–268. <https://doi.org/10.1023/A:1007099306216>
- Goldrick-Rab, S. (2010). Challenges and Opportunities for Improving Community College Student Success. *Review of Educational Research*, 80 (3), 437–469. <https://doi.org/10.3102/0034654310370163>
- Irimie, S. (2010). Mentoring and Tutoring the Student Support Services Context. *Review of International Comparative Management*, Vol. 11(1).
- Kuh, G. D., J. Kinzie, J. A. Buckley, B. K. Bridges, and J. C. Hayek. (2006). What Matters to Students Success: A Review of the Literature. Washington, DC: National Postsecondary Education Cooperative.
- National Center for Education Statistics. Undergraduate Retention and Graduation Rates. <https://nces.ed.gov/programs/coe/indicator/ctr/undergrad-retention-graduation>
- Nieuwerburgh van Ch. (2012). *Coaching in Education: An Overview*. Routledge. 21p. eBook ISBN9780429473036
- Rheinheimer D., Grace-Odeleye B., Francois G., & Kusorgbor C. (2010). *Learning Assistance Review*, Vol. 15 (1), 23–34.
- Sneyers E., & De Witte K. (2018). Interventions in higher education and their effect on student success: a meta-analysis, *Educational Review*, 70 (2), 208–228. <https://doi.org/10.1080/00131911.2017.1300874>
- Student Success Center. (2018). *Comprehensive Assessment Report*. studentsuccess.utk.edu/assessment.
- Tinoco-Giraldo H, Torrecilla Sánchez EM, García-Peñalvo FJ. (2020). E-Mentoring in Higher Education: A Structured Literature Review and Implications for Future Research. *Sustainability*, 12(11), 4344. <https://doi.org/10.3390/su12114344>
- Topping, K. J. (2015). Peer Tutoring: old Method, New Developments / Tutoría Entre Iguales: Método Antiguo, Nuevos Avances. *Infancia y Aprendizaje*, 38 (1), 1–29. <https://doi.org/10.1080/02103702.2014.996407>.
- Topping, K.J., Dehkinet, R., Blanch, S., Corcelles, M., Duran, D. (2013). Paradoxical effects of feedback in international online reciprocal peer tutoring. *Computer Education*, 61, 225–231.
- What is Supplemental Instruction. (2023). <https://ung.edu/supplemental-instruction/>
- Wilmot, J., & Telang, N. K. (2017). Assessment of supplemental instruction programming on first-year academic success. *Conference proceedings of American Society of Engineering Education, Annual conference Columbus, Ohio*.

References

- Academic Resource Center at Harvard University. <https://academicresourcecenter.harvard.edu/> (in English).
- Academic Support and Access Center. American University Washington, DC. <https://www.american.edu/provost/academic-access/> (in English).
- Adams T., Osborne J., & Parlier, R. (2019). Assessing Impact of Academic Interventions through Student Perceptions of Academic Success. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1214727.pdf> (in English).
- Adebola O. (2021). Supplemental Instruction as a Tool for Students' Academic Performance in Higher Education. *Journal of Culture and Values in Education*. 4. <https://doi.org/10.46303/jcve.2021.4>. (in English).
- Annual Report 2019–2020. Student Success Center University of South Carolina. (in English).

- Bettinger, E. P., & Baker, R. B. (2014). The Effects of Student Coaching: An Evaluation of a Randomized Experiment in Student Advising. *Educational Evaluation and Policy Analysis*, 36(1), 3–19. <https://doi.org/10.3102/0162373713500523> (in English).
- Bratko M. (2022). Akademichnyi kouchynh: zmist poniattia ta sutnist diialnosti. *Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka. Psykholohiia. Pedahohika*, 37 (1), 6–13. (in Ukrainian).
- Bratko M., Tsybaliuk S. (2023). Aktualnyi stan ta trendy vyshchoi osvity SSHA. *Innovatsiina pedahohika. Vyp. 64. Tom 1.* 112–119. (in Ukrainian).
- Carnegie Mellon University. *Student Academic Success Center*. <https://www.cmu.edu/student-success/programs/supp-inst.html> (in English).
- Deil-Amen, R., and J. E. Rosenbaum. (2003). The Social Prerequisites of Success: Can College Structure Reduce the Need for Social Know-How? *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 586 (1), 120–143. <https://doi.org/10.1177/0002716202250216> (in English).
- Eby, L. T., & Dolan, E. L. (2015). Mentoring in postsecondary education and organizational settings. In P. J. Hartung, M. L. Savickas, & W. B. Walsh (Eds.), *APA handbook of career intervention. American Psychological Association*, 2, 383–395. <https://doi.org/10.1037/14439-028> (in English).
- Elkins, S. A., J. M. Braxton, and G. W. James. (2000). Tinto's Separation Stage and Its Influence on First-Semester College Student Persistence. *Research in Higher Education*, 41 (2), 251–268. <https://doi.org/10.1023/A:1007099306216> (in English).
- Goldrick-Rab, S. (2010). Challenges and Opportunities for Improving Community College Student Success. *Review of Educational Research*, 80 (3), 437–469. <https://doi.org/10.3102/0034654310370163> (in English).
- Irimie, S. (2010). Mentoring and Tutoring the Student Support Services Context. *Review of International Comparative Management. Vol.11 (1)*. (in English).
- Kuh, G. D., J. Kinzie, J. A., Buckley, B. K. Bridges, and J. C. Hayek. (2006). *What Matters to Students Success: A Review of the Literature*. Washington, DC: National Postsecondary Education Cooperative. (in English).
- National Center for Education Statistics. Undergraduate Retention and Graduation Rates. <https://nces.ed.gov/programs/coe/indicator/ctr/undergrad-retention-graduation> (in English).
- Nieuwerburgh van Ch. (2012). *Coaching in Education: An Overview*. Routledge. 21p. eBook ISBN9780429473036 (in English).
- Rheinheimer D., Grace-Odeleye B., Francois G., Kusorgbor C. (2010). *Learning Assistance Review, Vol. 15 (1)*, 23–34. (in English).
- Sneyers E., De Witte K. (2018). Interventions in higher education and their effect on student success: a meta-analysis, *Educational Review*, 70(2), 208–228, <https://doi.org/10.1080/00131911.2017.1300874> (in English).
- Student Success Center. (2018). *Comprehensive Assessment Report*. Retrieved from studentsuccess.utk.edu/assessment. (in English).
- Tinoco-Giraldo H, Torrecilla Sánchez EM, García-Peñalvo FJ. (2020). E-Mentoring in Higher Education: A Structured Literature Review and Implications for Future Research. *Sustainability*, 12(11), 4344. <https://doi.org/10.3390/su12114344> (in English).
- Topping, K. J. (2015). Peer Tutoring: old Method, New Developments / Tutoría Entre Iguales: Método Antiguo, Nuevos Avances. *Infancia y Aprendizaje*, 38 (1), 1–29. <https://doi.org/10.1080/02103702.2014.996407> (in English).
- Topping, K.J., Dehkinet, R., Blanch, S., Corcelles, M., Duran, D. (2013). Paradoxical effects of feedback in international online reciprocal peer tutoring. *Computer Education*, 61, 225–231. (in English).
- What is Supplemental Instruction. (2023). <https://ung.edu/supplemental-instruction/> (in English).
- Wilmot, J., & Telang, N. K. (2017). Assessment of supplemental instruction programming on first-year academic success. *Conference proceedings of American Society of Engineering Education, Annual conference Columbus, Ohio*. (in English).

Svitlana Tsymbaliuk, Lecturer of Foreign Languages and Methodology Department, Postgraduate student of the Department of Educology and Psychological and Pedagogical Sciences Faculty of Pedagogical Education Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Kyiv, Ukraine.

Research interests: education system of the USA, pedagogical innovations and reforms.

THE EFFECTIVENESS OF USING STUDENT SUPPORT TECHNOLOGIES IN ACADEMIC SUCCESS CENTERS AT US UNIVERSITIES

Abstract. The article presents the results of a study of the effectiveness of the use of technologies to support higher education students, namely: tutoring, supplemental instruction, academic coaching and mentoring. These technologies are used by Academic Success Centers at US universities to improve academic achievement, reduce student dropout, help with course selection, and provide guidance on issues related to learning. The results of the study show that tutoring and supplemental instructions are highly effective technologies that promote strong learning of course materials. The tutoring technology is used in the form of peer tutoring, when senior students serve as course tutors. This type of cooperation benefits both students and senior lecturers. It is found that supplemental instructions are used for courses that are traditionally considered difficult to study (e.g. organic chemistry, genetics, biology, physics). Upon completing a supplemental instruction course, higher education students who regularly attended classes improved their knowledge by a level higher, often moving from intermediate to high or from low to intermediate level. Academic coaching, although a relatively new technology for student support, is widely used in the Centers. Academic coaching is aimed at unlocking the potential and acquiring the skills necessary to successfully complete a course of study. The result of working with an academic coach is an increase in the retention rate of students. There is no statistical data on the effectiveness of mentoring in higher education, but there are a number of studies that prove the value of this technology for social adaptation and integration into the student community. Mentoring is a learning and development tool that involves the exchange of experience between mentor and mentee. This technology helps to overcome difficulties that arise during studying.

The study emphasizes the effectiveness of the use of technologies to support higher education students, such as tutoring, additional training, academic coaching and mentoring, and confirms the need for further study of these technologies for the purpose of implementation in Ukrainian higher education institutions.

Keywords: higher education, university, Academic Success Centers at US universities, technology, technology for supporting higher education students, tutoring, academic coaching, supplemental instructions, mentoring.